

бали изъ цѣлата скала скривалища и сѫ пробили тунели. Тамъ сѫ струпали много войска, оржжие и храна. Въ нарочни тунели се пазятъ каменни вжгища и прѣсна вода за параходитѣ. На много мѣста по крѣпостта сѫ поставени орждия; тѣхните дула кичатъ скалата, както бодлитѣ — таралежа. Нѣкои отъ топоветѣ сѫ изкустно прикрити и сѫ невидими на прѣвъ погледъ. Въпрѣки това, тѣ зорко бдятъ надъ параходното движение. Никой параходъ не може да мине презъ протока, безъ да бѫде забелязанъ отъ буднитѣ очи, скроити задъ Гибралтарската скала. Гърлата на топоветѣ сѫ винаги готови да забѣлватъ огънь.

Въ Гибралтаръ е уредено удобно пристанище за параходитѣ.

По склоноветѣ на Гибралтарската скала е построенъ градъ Гибралтаръ. На постоянно мѣстожителство въ него могатъ да оставатъ само англичани. При залѣзъ слѣнце градътъ се разтърсва отъ топовенъ гърмежъ. Това е знакъ, че всѣки чужденецъ трѣбва да го напустне, защото нѣма право да нощува въ него.

Чрезъ Гибралтарската крѣпость англичанитѣ иматъ голѣма властъ надъ срѣдиземноморските страни и сѫ господари на путья за богата Индия. Ето защо, народитѣ, които сега воюватъ съ тѣхъ, искатъ да отнематъ тази силна крѣпость. До скоро Гибралтаръ се смяташе за непревземаемъ. Ала откакто самолетитѣ добиха голѣмо значение при водене на войната и сломиха много крѣости, това вече не може да се твѣрди съ сигурностъ.

Най-важенъ измежду тритѣ „ключа“ на Срѣдиземно море е прочутиятъ **Суецки каналъ**, който съединява Срѣдиземно съ Червено море. Той е вратата на Европа за Индийски и Велики океанъ. Презъ него води най-краткиятъ и удобенъ морски путь за богатитѣ земи: Индия, Китай, Япония и Австралия. Каналътъ е прокопанъ презъ тѣсния Суецки провлакъ, който съединява